

Dosarul nr. 3ra-1120/19

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (jud: G. Ciobanu)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Bostan, V. Negru, A. Pahopol)

Î N C H E I E R E

23 octombrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Sveatoslav Moldovan
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului depus de Casa Națională de Asigurări Sociale,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Stanislav Pavlovschi împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la contestarea actului administrativ, obligarea recalculării pensiei, constatarea încălcării dreptului de proprietate și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei din 11 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale împotriva hotărârii din 21 februarie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani,

c o n s t a t ă :

La 16 ianuarie 2019 Stanislav Pavlovschi a depus cerere de chemare în judecată împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la contestarea actului administrativ, obligarea recalculării pensiei, constatarea încălcării dreptului de proprietate și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, obiectul generic al prezentei acțiuni constituie ilegalitatea refuzului din 26 decembrie 2018 nr. P- 2676/18 al Casei Naționale de Asigurări Sociale, în admiterea cerințelor înaintate în cererea prealabila din 23 noiembrie 2018, privitor la recalcularea pensiei odată cu majorarea salariului de procuror în funcție, obiectul material fiind obligarea Casei Naționale de Asigurări Sociale de a-i recalcula și de a-i achita pensia pentru vechime în muncă, reieșind din salariul mediu lunar achitat procurorului în funcție din cadrul Procuraturii Generale, esența încălcării drepturilor și intereselor legitime constând în încălcarea dreptului la proprietate, prevăzut de art. 46 din Constituția Republicii Moldova și de art. 1 al Protocolului nr. 1 la Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Astfel, reclamantul a menționat că a activat în diferite funcții în organele Procuraturii din Republica Moldova pe o perioadă de peste 21 de ani, din 1 august 1980 până în 8 octombrie 2001. La 28 mai 2001, Guvernul Republicii Moldova, prin hotărârea nr. 364 l-a inclus în lista candidaților pentru funcția de judecător la Curtea

Europeană a Drepturilor Omului din partea Republicii Moldova, iar în iunie 2001 Adunarea Parlamentară a Consiliului Europei l-a ales în funcție de judecător al acestei Curți. A activat la CEDO din 1 octombrie 2001, până în 30 aprilie 2008.

Urmare a expirării mandatului său și revenirii în țară, la 26 mai 2008 a înaintat o cerere la Casa Teritorială de Asigurări Sociale sectorul Ciocana și apoi la Casa Națională de Asigurări Sociale, în vederea stabilirii pensiei pentru vechime în muncă în calitate de procuror, deoarece vechimea de muncă în calitate de judecător intră în vechimea de muncă în calitate de procuror, care în total a depășit 27 de ani de stagiu special de procuror și judecător.

A indicat că potrivit adevărîței nr. 3 din 15 mai 2008, eliberate de Procuratura Generală, pensia i-a fost calculată reieșind din funcția de procuror-șef de direcție, consilier juridic de rangul I, în cuantumul de 80% din salariul mediu lunar potrivit funcției deținute.

Odată ce organele de asigurări sociale i-au refuzat în stabilirea pensiei de procuror, a fost nevoit să inițieze proceduri judiciare în ordinea contenciosului administrativ. Astfel, prin hotărârea din 30 octombrie 2008 a Curții de Apel Chișinău, Casa Națională de Asigurări Sociale a fost obligată să-i stabilească pensia pentru vechime în muncă în calitate de procuror potrivit adevărîței nr. 3 din 15 mai 2008.

Întru executarea hotărârii din 30 octombrie 2008 a Curții de Apel Chișinău și în baza adevărîței nr. 3 din 15 mai 2008, eliberată de Procuratura Generală, i-a fost stabilită pensia de procuror de către organele de asigurări sociale, CTAS sectorul Ciocana i-a eliberat legitimația de pensionar CN nr. 141711, iar Procuratura Generală a Moldovei i-a eliberat legitimația de pensionar al organelor procuraturii nr. 225, documente ce probează statutul său de procuror - pensionar.

A susținut că odată cu obținerea dreptului său la pensie, a obținut și dreptul la recalcularea pensiei în dependență de creșterea salariului de procuror care este un drept social, de caracter patrimonial, expres prevăzut de lege, beneficiind de dreptul la recalcularea pensiei odată cu majorarea salariului procurorului în exercițiu.

Totodată, a arătat că conform Legii nr. 37 din 7 martie 2013 pentru modificarea și completarea Legii nr. 355-XVI din 23 decembrie 2005 cu privire la sistemul de salarizare în sectorul bugetar, salariul procurorului s-a majorat cu 35%, care se efectuează începând cu 1 ianuarie 2013. La fel, conform Legii nr. 152 din 1 iulie 2016 pentru modificarea și completarea unor acte legislative, începând cu 1 august 2016 salariul de funcție al procurorului se stabilește în raport cu salariul judecătorului conform Legii nr. 328 din 23 decembrie 2013 privind salarizarea judecătorilor și procurorilor și Legii nr. 3 din 25 februarie 2016 cu privire la Procuratură, ținându-se cont de nivelul procuraturii în care își desfășoară activitatea și de vechimea în muncă în funcția de procuror.

De asemenea, a relatat că reieșind din prevederile art. 51 alin. (3) lit. b) și art. 52 lit. c) din Legea nr. 328 din 23 decembrie 2013 privind salarizarea judecătorilor și procurorilor, salariul de funcție al procurorului în Procuratura Generală, cu o vechime în funcția de procuror de peste 16 ani, este de 4,5 salarii medii pe economie, iar pentru exercitarea funcției de procuror-șef al Direcției la Procuratura Generală i se atribuie un suport calculat în raport procentual față de salariul de funcție în mărime de 12%, condiții pe care le întrunește, pe când organele de asigurări sociale, din motive necunoscute, nu i-au efectuat recalcularea pensiei conform legii,

stabilindu-i mărimea pensiei cu aplicarea mecanismului general de indexare a acesteia la 1 aprilie a fiecărui an și ignorând obligația să-i recalculeze pensia de fiecare dată când crește salariul procurorului, care deține funcția echivalentă funcției anterior deținută de el.

La 23 noiembrie 2018 s-a adresat către Casa Națională de Asigurări Sociale cu cererea prealabilă nr. P- 2676/18, prin care a solicitat calcularea pensiei sale pentru vechimea în muncă, luându-se ca bază salariul procurorului șef al Direcției, stabilit conform prevederilor Legii nr. 37 din 7 martie 2013 pentru modificarea și completarea Legii nr. 355-XVI din 23 decembrie 2005 cu privire la sistemul de salarizare în sistemul bugetar, precum și achitarea diferenței între pensia recalculată și cea care deja fusese achitată; recalcularea pensiei sale pentru vechime în muncă, luându-se ca bază salariul procurorului din cadrul Procuraturii Generale, stabilit în temeiul art. XXIX din Legea nr. 152 din 1 iulie 2016 pentru modificarea și completarea unor acte legislative, reieșind din salariul mediu lunar achitat procurorului-șef al Direcției din Procuratura Generală în exercițiu, care are o vechime în muncă de peste 16 ani, începând cu 1 august 2016, în mărime de 80%, precum și achitarea diferenței între pensia recalculată și cea care deja fusese achitată; efectuarea recalculării și achitării pensiei începând cu 1 aprilie 2017, având în vedere majorarea salariului de procuror-șef al Direcției în funcție din cadrul Procuraturii Generale de la 1 aprilie 2017, în mărime de 80%, precum și un suport financiar, calculat în raport procentul față de salariul de funcție în mărime de 12%, ținându-se cont ulterior de modificările ulterioare ale legislației în cazul majorării generale a salariului procurorului în funcție.

Din motiv că nu a primit răspuns la cererea prealabilă în termenul stabilit de lege, la 9 ianuarie 2019 s-a prezentat personal la Casa Națională de Asigurări Sociale, unde i-a fost înmănat răspunsul nr. P-2676 din 26 decembrie 2018, prin care i-a fost refuzat în satisfacerea cerințelor din cererea prealabilă.

În decizia nr. P-2676/18 din 26 decembrie 2018, Casa Națională de Asigurări Sociale a recunoscut faptul că dânsul beneficiază de pensie pentru vechime în muncă ca procuror conform Legii nr. 118-XV din 14 martie 2003 cu privire la Procuratură și că potrivit art. 73 alin. (8) din Legea nr. 294-XVI din 25 decembrie 2008, procurorii pensionați beneficiau de recalcularea pensiei pentru vechime în muncă odată cu majorarea generală a salariului procurorilor în exercițiu. Însă, prin Legea nr. 56 din 9 iunie 2011 pentru modificarea și completarea unor acte legislative, a fost modificat art. 73 al Legii cu privire la Procuratură și abrogate alin. (3-10) din art. 73.

Astfel, a declarat că în opinia pârâtului, conform art. 33 al Legii nr. 156-XIV din 14 octombrie 1998, recalcularea pensiei se efectuează numai în cazul apariției unor circumstanțe noi referitoare la stagiul de cotizare, venitul asigurat, ce au avut loc până la acordarea drepturilor la pensie, iar temei legitim de a recalcula pensia ca procuror din salariul majorat al procurorilor în exercițiu, în cazul dat nu este.

Reclamantul a considerat că decizia Casei Naționale de Asigurări Sociale este una ilegală și neîntemeiată, pasibilă anulării, deoarece în corespundere cu prevederile art. 34 alin. (6) al Legii nr. 118-XV cu privire la Procuratură din 14 martie 2003, procurorii pensionari beneficiau de dreptul de recalculare a pensiei în dependență de majorarea salariului procurorului în exercițiu. Această normă legală în alin. (6) stipulează și faptul că procurorii pensionari beneficiază de recalcularea pensiei, în dependență de majorarea salariului procurorului în exercițiu, începând cu

luna următoare celei în care s-a majorat salariul, indiferent de faptul dacă pensionarul lucrează sau nu în organele Procuraturii.

A mai invocat că potrivit art. 73 alin. (8) din Legea nr. 294 din 25 decembrie 2008 cu privire la Procuratură, procurorii pensionați de asemenea beneficiau de dreptul de recalculare a pensiei pentru vechime în muncă odată cu majorarea generală a salariului procurorilor în exercițiu, astfel încă o dată fiindu-i reconfirmat prin lege dreptul la recalcularea pensiei în mărime de 80% din salariul procurorului în exercițiu conform funcției deținute dobândit legal la 26 mai 2008. Conform aceleiași norme legale, procurorii pensionari beneficiază de recalcularea pensiei pentru vechime în muncă și a indemnizației viagere în cazul majorării generale a salariului procurorilor. Recalcularea pensiei pentru vechime în muncă se efectuează ținându-se cont de funcția deținută la data ieșirii la pensie. Recalcularea se efectuează din data de întâi a lunii în care a fost efectuată majorarea salariului procurorului în exercițiu, indiferent de faptul dacă pensionarul lucrează sau nu în organele Procuraturii.

Faptul dobândirii dreptului de recalculare a pensiei la majorarea salariului de funcție a procurorului în exercițiu până la sfârșitul anului 2011, nu a fost negat nici de pârât.

A susținut că în temeiul Legii nr. 37 din 7 martie 2013 pentru modificarea și completarea Legii nr. 355 din 23 decembrie 2003 cu privire la sistemul de salarizare în sistemul bugetar, salariul procurorului s-a majorat cu 35%, care se efectuează începând cu 1 ianuarie 2013. Potrivit art. XXIX din Legea nr. 152 din 1 iulie 2016 pentru modificarea și completarea unor acte legislative, începând cu 1 august 2016 salariul de funcție al procurorului se stabilește în raport cu salariul judecătorului, conform Legii nr. 328 din 23 decembrie 2013 privind salarizarea judecătorilor și procurorilor și Legii nr. 3 din 25 februarie 2016 cu privire la Procuratură, ținându-se cont de nivelul procuraturii în care își desfășoară activitatea și de vechimea în muncă în funcția de procuror.

Prin urmare, a arătat că potrivit art. 51 alin. (3) lit. b) și art. 52 lit. b) din Legea nr. 328 din 23 decembrie 2013 privind salarizarea judecătorilor și procurorilor, salariul de funcție al procurorului în Procuratura Generală, cu o vechime în funcția de procuror de peste 16 ani, este în mărime de 4,5 salarii medii pe economie, iar pentru executarea funcției de conducere de procuror-șef al Direcției din cadrul Procuraturii Generale i se atribuie un spor calculat în raport procentual față de salariul de funcție în mărime de 12%.

Contrar prevederilor legale, Casa Națională de Asigurări Sociale din motive neîntemeiate, nu a efectuat recalcularea pensiei, astfel lipsindu-l de dreptul dobândit licit de recalculare a pensiei, stabilindu-i mărimea pensiei cu aplicarea mecanismului general de indexare a acesteia la 1 aprilie a fiecărui an, astfel că pârâtul la examinarea cererii prealabile nu a determinat corect raportul juridic în cauză, circumstanțe importante pentru soluționarea legală a litigiului, nu a luat în considerare, că Legea nr. 56 din 9 iunie 2011 pentru modificarea și completarea unor acte legislative, prin care au fost abrogate alin. (3)-(10) ale art. 73 din Legea nr. 294 din 25 decembrie 2008 cu privire la Procuratură, nu este aplicabilă în cazul din speță, deoarece contravine normelor CEDO, practicii unanim recunoscute a CtEDO, Constituției Republicii Moldova, hotărârilor Curții Constituționale, legislației civile naționale și

principiului securității juridice, instituit în jurisprudența instanțelor internaționale și naționale de justiție.

În acest fel, a relatat că în baza Legii nr. 902 din 29 ianuarie 1992 cu privire la Procuratură, Legii nr. 118 din 14 martie 2003 cu privire la Procuratură (ajustată la Legea nr 544 din 20 iulie 1995 cu privire la statutul judecătorului), Legii nr. 294 din 25 decembrie 2008 cu privire la Procuratură, în calitate de procuror-pensionar și fost judecător, deține dreptul la toate înlesnirile, garanțiile, recompensele și suplimentele prevăzute pentru judecător. De aceleași stipulări prevăzute în Legea nr. 118 din 14 martie 2003 cu privire la Procuratură și Legea nr. 294 din 25 decembrie 2008 cu privire la Procuratură, s-au bucurat și procurorii, până la sfârșitul anului 2011. Atât Legea nr. 294 din 25 decembrie 2008 cu privire la Procuratură, cât și cele anterioare (din 1992 și 2003) asigură reglementarea garanțiilor sociale, una din ele fiind acordarea pensiei procurorului ca entitate de demnitate publică, la o anumită vârstă - 50 de ani, cu respectarea obligatorie a principiului de recalculare a pensiei la fiecare creștere ordinară a salariului lunar al procurorului în funcție.

De asemenea, a enunțat că Curtea Constituțională prin hotărârea nr. 4 din 27 ianuarie 2000 privind controlul constituționalității unor prevederi din legile care reglementează asigurarea cu pensii a judecătorilor, procurorilor, anchetatorilor Procuraturii, funcționarilor publici, a decis că stipulările legii privind stabilirea unor garanții materiale ale independenței procurorilor, judecătorilor trebuie să corespundă înaltului statut de persoane cu demnitate publică. Totodată, Curtea Constituțională sa pronunțat univoc asupra faptului că cuantumul pensiei, stabilite printr-o lege anterioară, nu poate fi micșorat, iar plata pensiei fixate, nu poate fi suspendată printr-un act normativ adoptat ulterior.

A mai arătat că tot Curtea Constituțională prin hotărârea nr. 9 din 30 martie 2004 pentru controlul constituționalității unor prevederi ale art. 1, pct. 22 și art. II - V din Legea nr. 358 din 31 iulie 2013 pentru modificarea și completarea unor acte legislative, a statuat că normele privind protecția de stat, asigurarea materială și socială, inclusiv asigurarea cu pensie, consfințite în legile anterioare, nu pot fi anulate sau modificate.

La fel, a precizat că Curtea Constituțională în hotărârea nr. 27 din 20 decembrie 2011, a concluzionat că un drept social poate fi obiectul protecției constituționale garantate de art. 46 din Constituție și respectiv art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenția Europeană, numai în cazul când dreptul social respectiv este dobândit și are o valoare economică. Un asemenea drept social, care are o valoare economică, a susținut că l-a dobândit licit odată cu acordarea pensiei pentru vechime în muncă în luna mai a anului 2008.

Reclamantul a indicat că drepturile diminuate prin normele Legii nr. 56 din 9 iunie 2011, ca drepturi potențiale, se referă la viitorii procurori (după 9 iunie 2011) cu drept de pensionare, iar Curtea Constituțională prin hotărârea nr.9 din 30 martie 2004 a menționat că dreptul subiectiv, constituit în baza unei legi anterioare, nu poate fi atins de cel născut sub imperiul unei legi posterioare.

Astfel, a relevat că prin refuzul Casei Naționale de Asigurări Sociale de a-i recalcula pensia, se încalcă un drept prevăzut de lege, drept dobândit la momentul stabilirii pensiei, care nu poate fi restrâns în viitor.

A opinat că argumentele Casei Naționale de Asigurări Sociale în susținerea poziției sale, nu pot fi reținute, întrucât Legea nr. 56 din 9 iunie 2011 la care se referă

pârâtul, a intrat în vigoare la 1 iulie 2011, iar dânsul beneficiază de pensie din 26 mai 2008, astfel că stipulările prin care au fost diminuate drepturile potențiale ale viitorilor procurori-pensionari, nu sunt aplicabile situației date.

Reclamantul a susținut că pârâtul în mod greșit a interpretat legislația, a neglijat hotărârile Curții Constituționale, jurisprudența CtEDO, precum și jurisprudența națională în ceea ce privește litigiile între Casa Națională de Asigurări Sociale și pensionari privind recalcularea pensiei cu circumstanțe identice cazului său, acțiuni ilegale care i-au cauzat prejudicii morale.

Având în vedere circumstanțele descrise raportate la normele legale indicate supra, reclamantul a considerat că dispune de dreptul de a-i fi recalculată și achitată pensia pentru vechime în muncă, reieșind din salariul mediu lunar achitat procurorului-șef al Direcției din cadrul Procuraturii Generale, ținând cont de majorarea salariului procurorului, începând cu data de 5 aprilie 2013 în baza Legii nr. 37 din 7 martie 2013 reieșind din salariul lunar achitat procurorului în exercițiu în funcția deținută la data ieșirii la pensie, iar de la data de 1 august 2016 în baza Legii nr. 3 din 25 februarie 2016 și Legii nr. 152 din 1 iulie 2016 reieșind din salariul procurorului-șef al Direcției din cadrul Procuraturii Generale cu stagiul de muncă în calitate de procuror și judecător mai mare de 27 ani.

A comunicat că în cazul său, Casa Națională de Asigurări Sociale l-a privat de dreptul la recalcularea pensiei, care este un drept civil, social cu caracter patrimonial, iar în urma acestor acțiuni, nu i s-au achitat prestații financiare foarte substanțiale, care în mod practic au fost ilegal confiscate de către Casa Națională de Asigurări Sociale, prin ce a fost încălcat dreptul său la proprietate, ocrotit de art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Reclamantul a rezumat că decizia Casei Naționale de Asigurări Sociale nr. P2676/18 din 26 decembrie 2018, este emisă contrar prevederilor legii și prin urmare, este una ilegală și neîntemeiată, urmând a fi anulată.

A solicitat anularea deciziei Casei Naționale de Asigurări Sociale nr. P-2676/18 din 26 decembrie 2018 ca fiind vădit eronată, arbitrară și ilegală; obligarea Casei Naționale de Asigurări Sociale să-l repună în drepturi prin: recalcularea pensiei pentru vechime în muncă, luându-se ca bază salariul procurorului din cadrul Procuraturii Generale, stabilit conform prevederilor Legii nr. 37 din 7 martie 2013 pentru modificarea și completarea Legii nr. 355-XVI din 23 decembrie 2005 cu privire la sistemul de salarizare în sistemul bugetar, precum și achitarea diferenței între pensia recalculată și cea care deja fusese achitată; recalcularea pensiei sale pentru vechime în muncă, luându-se ca bază salariul procurorului din cadrul Procuraturii Generale, stabilit în temeiul art. XXIX din Legea nr. 152 din 1 iulie 2016 pentru modificarea și completarea unor acte legislative, reieșind din salariul mediu lunar achitat procurorului-șef al Direcției din Procuratura Generală în exercițiu, care are o vechime în muncă de peste 16 ani, începând cu 1 august 2016 în mărime de 80%, precum și achitarea diferenței între pensia recalculată și cea care deja fusese achitată; efectuarea recalculării și achitării pensiei începând cu 1 aprilie 2017, având în vedere majorarea salariului de procuror-șef al Direcției în funcție din cadrul Procuraturii Generale de la 1 aprilie 2017, în mărime de 80%, precum și un suport financiar, calculat în raport procentual față de salariul de funcție în mărime de 12%, ținându-se cont, ulterior, de modificările posterioare ale legislației în cazul

majorării generale a salariului procurorului în funcție; constatarea încălcării dreptului său la proprietate, prevăzut de articolul 1 din Protocolul nr. 1 la Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale; încasarea de la Casa Națională de Asigurări Sociale în beneficiul său a sumei de 15 000 lei în calitate de prejudiciu moral pentru suferințele psihice cauzate prin încălcarea dreptului la proprietate.

Prin hotărârea din 21 februarie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani, cererea de chemare în judecată a fost admisă parțial. S-a anulat ca fiind neîntemeiată decizia Casei Naționale de Asigurări Sociale nr. P-2676/18 din 26 decembrie 2018 privind refuzul în recalcularea pensiei lui Stanislav Pavlovschi. S-a obligat Casa Națională de Asigurări Sociale de a recalcula și achita diferența de pensie lui Stanislav Pavlovschi, luându-se ca bază salariul procurorului din cadrul Procuraturii Generale, stabilit conform prevederilor Legii nr. 37 din 7 martie 2013 pentru modificarea și completarea Legii nr. 355-XVI din 23 decembrie 2005 cu privire la sistemul de salarizare în sistemul bugetar. S-a obligat Casa Națională de Asigurări Sociale să recalculeze și să achite diferența de pensie lui Stanislav Pavlovschi, luându-se ca bază salariul procurorului din cadrul Procuraturii Generale, stabilit în temeiul art. XXIX din Legea nr. 152 din 1 iulie 2016 pentru modificarea și completarea unor acte legislative, reieșind din salariul mediu lunar achitat procurorului-șef al Direcției din cadrul Procuraturii Generale, în exercițiu, care are o vechime în muncă de peste 16 ani, începând cu 1 august 2016, în mărime de 80%. S-a obligat Casa Națională de Asigurări Sociale să recalculeze și să achite pensia lui Stanislav Pavlovschi, începând cu 1 aprilie 2017, având în vedere majorarea salariului de procuror-șef al Direcției, în funcție, din cadrul Procuraturii Generale, în mărime de 80%, precum și un suport financiar, calculat în raport procentual față de salariul de funcție în mărime de 12%, ținându-se cont pe viitor de modificările ulterioare ale legislației în cazul majorării generale a salariului procurorului în funcție. În rest, acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

La 13 martie 2019, Casa Națională de Asigurări Sociale a declarat apel împotriva hotărârii din 21 februarie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani.

Prin decizia din 11 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale împotriva hotărârii din 21 februarie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că, intimatul Stanislav Pavlovschi activând în funcție de procuror și având vechimea necesară în muncă, întrunește condițiile legale la recalcularea și achitarea pensiei pentru vechime în muncă în cazul majorării generale a salariului procurorului în exercițiu, pe când apelantul Casa Națională de Asigurări Sociale neîntemeiat a stabilit mărimea pensiei cu aplicarea mecanismului general de indexare a acesteia la 1 aprilie a fiecărui an.

Instanța de apel a accentuat că, dreptul intimatului Stanislav Pavlovschi cu aplicarea principiului recalculării pensiei la creșterea ordinară a salariului procurorului în exercițiu este menținut de instanța de jurisdicție constituțională, iar dreptul subiectiv constituit în baza unei legi anterioare nu poate fi atins de cel născut sub imperiul unei legi ulterioare.

Prin urmare, instanța de apel a conchis că prima instanță a dat o apreciere obiectivă probelor administrate, a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele

care au importanță pentru soluționarea cauzei și corect a aplicat normele de drept material și procedural.

La 28 iunie 2019 Casa Națională de Asigurări Sociale a depus recurs împotriva deciziei din 11 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău.

La 20 august 2019 Casa Națională de Asigurări Sociale a depus motivarea recursului.

În susținerea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, considerându-le neîntemeiate și ilegale prin faptul că au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept material, nefiind constatate și elucidate pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei.

A relatat că începând cu 1 iulie 2011, drepturile de pensionare a procurorilor sunt reglementate de prevederile art. 46² din Legea nr.156 din 14 octombrie 1998 privind pensiile de asigurări sociale de stat, care nu prevăd faptul că pensiile procurorilor și indemnizațiile viagere se recalculează în cazul majorării generale a salariului procurorilor.

La fel, a menționat că prin hotărârea nr. 27 din 20 noiembrie 2011 a Curții Constituționale, au fost recunoscute ca fiind constituționale prevederile Legii nr. 56 din 9 iunie 2011, care reglementează condițiile noi privind asigurarea socială a procurorilor în exercițiu cât și a celor în demisie.

Recurentul a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel, cu emiterea unei noi decizii prin care cererea de chemare în judecată să fie respinsă.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ, reține că prin Legea nr.116 din data de 19 iulie 2018, a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

În condițiile art. 257 alin. (1) al Codului administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 1 aprilie 2019.

În conformitate cu art. 244 alin.(1) Cod administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art. 245 alin. (1) Cod administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 11 iunie 2019.

Astfel, recursul depus la 28 iunie 2019, este în termen.

Prin referința din 12 august 2019 Stanislav Pavlovschi a solicitat respingerea recursului.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) al Codului administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contencios administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că, legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale, însă rezultând din aceeași normă legală, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ va examina admisibilitatea cererii de recurs prin prisma

prevederilor Codului de procedură civilă, având în vedere că prezenta procedură de contencios administrativ a fost inițiată până la intrarea în vigoare a Codului administrativ.

Examinând temeiurile recursului depus de Casa Națională de Asigurări Sociale, în raport cu materialele cauzei civile, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul depus de Casa Națională de Asigurări Sociale, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Casa Națională de Asigurări Sociale.

În conformitate cu art. 193, 195, 230, 258 alin. (3) Cod administrativ, art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție dispune:

Recursul depus de Casa Națională de Asigurări Sociale, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Nicolae Craiu